

XII. ročník dvojčíslo 1-2/marec 2025

Hlahol zvonov

Časopis farnosti Šaštín-Stráže

p. Grzegorz Oskwarek OSPPE

(* 4. 2. 1987 + 14. 2. 2025)

OBSAH

Úvod	2
Príhovor	3
Privítanie v našej farnosti	4
Púť mužov 2023	5
Predstavujeme vám...	6
Púť miništrantov 2023	9
Drahí čitatelia časopisu	
Hlahol zvonov!	10
Drahí čitatelia časopisu	
Hlahol zvonov!	12
Sedmohlások - ďakuje	13
Fotospomienky	14
Curriculum vitae	16
Fotospomienky	19
Rozlúčka za pavlínov	20
Rozlúčka za Farnosť Šaštín-Stráže	22
Rozlúčka v Poľsku	24
Svedectvo	26
Detské spomienky a odkazy	28
Rozlúčka za Farnosť Trnava Tulipán	29
Pozvánka	30
Spoločenská kronika	31

Úvod

V tomto špeciálnom vydaní farského časopisu Hlahol zvonov chceme vzdať vďaku a prejaviť úctu pátrovi Gregorovi, ktorý zostane navždy súčasťou dejín našej farnosti. Žiadne slová nedokážu vyjadriť veľkú vďaku a opísať bolesť v srdci, ktorá nám po ňom zostala. Vybrali sme doň pre vás príspevky, ktoré boli počas posledných dvoch rokov uverejnené v našom farskom časopise a sú späté s pátrom Gregorom, ale aj iné. Sú tu jeho príhovory, príspevky, rozhovor s ním, ale aj jeho podrobný životopis a slová na rozlúčku. Čo viac môžeme pre teba, páter Gregor, urobiť? Budeme ťa navždy sprevádzať svojimi modlitbami a tešiť sa na stretnutie vo večnosti. Odpočívaj v pokoji a prijmi symbolicky tento časopis ako naše veľké poďakovanie.

Štvrťročník, dvojčíslo 1-2/2025, XII. ročník

Registrovaný na Ministerstve kultúry SR pod číslom: EV 5727/18. ISSN: 2644-4488
IČO 51271851

Adresa redakcie: Kláštorne námestie 1295, Šaštín-Stráže

Vydavateľ: OZ SEPTIMAVIA, Kláštorne námestie 1295/11, 908 41 Šaštín-Stráže

Grafické spracovanie a tlač: Tlačiareň LUNA, Moravský Svätý Ján

Neprešlo jazykovou úpravou

Za dobrovoľný príspevok je k dispozícii v Bazilike Sedembolestnej Panny Márie (záujemcovia o odoberanie časopisu poštou, nás môžu kontaktovať prostredníctvom redakčného mailu uvedeného nižšie).

Farský časopis zostavili: Páter Michal Nižnánsky, OSPPE - správca farnosti a Mgr. Ľudmila Masárová. Za spoluprácu a pomoc ďakujeme aj ostatným pátrom pavlínom z miestnej komunity, ktorí prispeli k vydaniu časopisu. Svoje rady, nápady, pripomienky i postrehy nám môžete poslať na našu mailovú adresu: hlaholzvonov1@gmail.com. (Autorka všetkých neoznačených textov a foto Mgr. Ľudmila Masárová.) Všetky predchádzajúce čísla Hlaholu zvonov nájdete na internetovej stránke: www.bazilika.sk v oddelení farnosť.

PRIHOVÁRAME SA VÁM:

Requiem

Dopísal báseň.

Dozrela.

Prišiel poslednú záplatu na rakvu.

Stála tam táca obalená bozkami.

*Každý deň po kúsku posúval deň,
nielen v jeho mechanike,
ale vedomí.*

*Doposiaľ matne pozeral,
teraz jasne priblížil k perám
odhmlievajúce konččky hôr.
Srdcom rozfúkal pary mokom.
Nakvapkali milosrdné dažde jeho života.
Obielilo sa.*

Asi v polovici novembra som začal písať svoju zatiaľ najväčšiu báseň. Bolo to v období, keď pátra Gregora zobrali do nemocnice. Základom pre jej vytvorenie bolo mytologické rozprávanie o Cháronovi, teda prevádzzačovi smrti, cez rieku Acheron. Myšlienka na napísanie tohto diela mi prišla mimovoľne, nesúvisiaco s pátrovým zdravotným stavom a správdzala ma počas celého jeho pobytu v nemocnici a zariadení. Až neskôr som si všimol, aké je prepojenie medzi ňou a tým, čo sa okolo nás dialo. Paradoxne a, možno neparadoxne, som ju dopísal v deň, keď sme sa s Gregorkom lúčili tu doma, v našej bazilike, týždeň po jeho smrti.

Teda ani nie ja, ale On ju dopísal, a to svojím životom. Práve túto poslednú časť spomínanej rozsiahlejšej básne, ktorá mi

stále chýbala, vám ponúkam. Vyjadruje krátkym spôsobom podstatu jeho života: láska, ktorá dozrela a obetavosť, ktorá otvára dvere raja.

Mali sme vedľa seba poklad, človeka, ktorý bol nesmierne ochotný, energický a milujúci ľudí.

Veľkosť svojej osobnosti, tento skromný a jednoduchý kňaz, rehoľník, náš brat ešte dokreslil práve obdobím svojho utrpenia, až do momentu smrti. To, akým štýlom prešiel túto časť svojho života, bolo ohromujúce. A nielen to. Nereptal, na nič sa nesťažoval, zaujímal sa stále o druhých, hoci veľmi trpel. Myslím, že prešiel touto etapou ako svätec. Svätosť spočíva v pokore, dôvere a láske. To sú veci, ktoré sa hlboko vtlačili do jeho života, a on je, a bude pre mňa v tom veľkom vzorom.

Gregorko, som za teba veľmi Pánu Bohu vďačný, za roky, ktoré sme sa poznali, za to čo si všetko urobil. Ťažko sa to píše, ale budeš nám moc chýbať. Verím však, že spolu toho ešte veľa spravíme, s tvojou pomocou z miesta, kde si s tým, ktorého si miloval, a ktorý ťa stále miluje.

páter Michal

Hlahol zvonov 2/2023

Privítanie v našej farnosti

Od 1. marca 2023 (streda) prišiel do našej farnosti páter Grzegorz Oskwarek OSPPE, ktorého sme privítali na prvej svätej omši v ten istý deň. Viac v nasledujúcom čísle...

Pri prvej homílii v stredu 1. marca 2023

Úplne prvá fotografia pátra Gregora v našej farnosti počas prvej svätej omše v Bazilike

Počas privítania pátra Gregora v mene všetkých farníkov v závere prvej svätej omše

Hneď od začiatku svojej pastoračnej činnosti v našej farnosti sa páter Gregor aktívne zapájal do jej života a aktivít. Toto sú fotografie z Púte mužov, ktorú „po svojich“ celú absolvoval z vlakovej stanice v Senici až do Baziliky v Šaštíne.

Na úvod púte v Senici na vlakovej stanici (Alois Karpíšek – pútnik)

Zastavenie na ceste (Alois Karpíšek – pútnik)

Pútnik k Panne Márii (Alois Karpíšek – pútnik)

Predstavujeme vám...

Páter Grzegorz Oskwarek OSPPE

Už v predchádzajúcom čísle (2/2023) sme vám sľúbili priniesť rozhovor s novým pátrom pavlínom, novou posilou v našej farnosti, ktorého už mnohí dobre poznáme a mali sme možnosť sa s ním aj osobne stretnúť či pohovárať...

Páter Grzegorz pochádza z Oravy z Jablonky (dediny na poľskej Orave v blízkosti hraníc so Slovenskom, 67 km južne od Krakova). Za kňaza bol vysvätený 25. mája 2013 na Jasnej Hore v Čenstochovej v Poľsku, kde následne 2 mesiace pôsobil. Od 1. septembra 2013 išiel do Trnavy, kde pôsobil takmer 10 rokov. Od 1. marca 2023 je jeho pôsobiskom naša farnosť – Šaštín-Stráže, kde zastáva funkciu kaplána vo farnosti.

Cesta ku kňazstvu

Aká bola tvoja cesta ku kňazstvu? Poviem úprimne, že ma vždy fascinovalo kňazstvo. Aj s bratom sme sa spolu hrávali – ja som bol kňazom a on bol miništrantom. Vždy ma to fascinovalo. Keď som bol po prvý raz v Čenstochovej, veľmi sa mi zapáčil pavlínsky habit, aj keď som chodieval na goralské pešie púte. Dokonca si pamätám jeden príbeh, keď som bol prvý raz v Čenstochovej, nejakým spôsobom som zašiel sám pred milostivý obraz, akoby ma tam niečo viedlo, ťahalo. Vtedy som pocítil, že ma Panna Mária volá, aby som jej prišiel slúžiť. Raz som váhal, či ísť k diecéznym kňazom, či k pavlínom, tak

Páter Grzegorz počas prvej svätej omše v našej farnosti – 1. marca 2023

vtedy ma otec veľmi podporil, aby som išiel k pavlínom. Takže veľmi vďačím aj mojim rodičom. Mám dvoch starších bratov a dve staršie sestry, ja som najmladší. Z rodnej obce je nás momentálne asi 10 žijúcich kňazov.

Hudba v jeho živote

Ty a hudba? Hudba ma vždy fascinovala. Môj otec hral dokonca na heligónke. Pamätám si, že keď som bol malý, naučil som sa sám hrať na keyboarde ľudové pesničky. Keď som bol v seminári, organista ma naučil hrať na organe. Stalo sa, že som aj ako kňaz zastupoval organistu v Čenstochovej, Krakove, Jablonke – aj tu hrávam občas na ružencoch, či pri svätej omši. Spievať som sa učil v seminári. Umeleckú školu som žiadnu neabsolvoval. Ale čo sa týka spevu, najviac som sa naučil v zbore v Tulipáne v Trnave.

Fotografia z Trnavy – áno, hrám ešte na bicie, ale už dávno som nehral

Vzťah k slovenčine

Ty a slovenčina? Na Slovensku mám veľkú rodinu. Jablonka, moja rodná obec, počas druhej svetovej vojny patrila Slovensku. Dost' veľa našich rodín je pomiešaných, že sú aj v Poľsku, aj na Slovensku. Stretávali sme sa a máme kontakt s rodinami v Dolnom Kubíne, v Tatranskej Javorine, Poprade... Pamätám si, ako ma mamina zobrala k babkinej sestre, ktorá sa dožila pozhnaných 96 rokov. Takže u mňa tá Slovenčina bola prítomná, a dokonca, dva roky som ministroval na slovenských svätých omšiach, ktoré sú u nás v Jablonke každú nedeľu.

Naša farnosť

Čo ťa u nás vo farnosti prekvapilo? Po viem úprimne – Šaštín ma fascinuje, je to krásne miesto, prišiel som sem s takým

otvoreným srdcom a myslou, čo tu všetko bude. Nemôžem povedať, že by ma tu niečo prekvapilo. Určite ma fascinuje veľmi krásna Bazilika, veľmi krásny kláštor, prostredie, veľmi dobrí ľudia... Je to niečo, čo ma nielen fascinuje, ale aj pozbudzuje slúžiť Pánu Bohu, ale aj iným.

Poznal si Šaštín už aj predtým, než ju dostali pavlíni do správy? Prvý raz som o Šaštíne počul ešte ako bohoslovec, kedy páter Ondrej, tiež ešte ako bohoslovec, napísal článok o Šaštíne. S úvahou som si ho prečítal a nejako sa mi ten

Ako 4-ročný chlapec dirigujem kapele na svadbe kamarátky mojej sestry (1991 rok)

Tu mi dali stoličku – dirigovanie na svadbe kamarátky mojej sestry (1991 rok)

Šaštín zapáčil. Vtedy som si pomyslel, že by bolo dobré, keby ho pavlíni dostali naspäť. (neuveriteľné! – pozn. red.) Nakoniec môžem povedať, že ma veľmi teší, že môžem svoju kňazskú službu vykonávať práve tu, pri Sedembolestnej Panne Márii. A to práve preto, že tú úctu k Sedembolestnej Panne mám vďaka mojej mamine. U nás na severnej Orave (áno, Orava je aj v Poľsku) je Panna Mária Sedembolestná uctievaná ako patrónka Oravy. Neďaleko Jablonky sa nachádza vrch Danielki, kde sa nachádza krásna Kaplnka Sedembolestnej Panny Márie. Každý rok, v nedeľu po 15. septembri, sem, na Strechu Oravy, ako sa ľudovo hovorí, prichádzajú pútnici z celej Oravy. Aj mňa moja mamina brá-

vala každý rok na túto púť. A takto je už od detstva úcta k Sedembolestnej Panne Márii blízka môjmu srdcu.

Veľmi sa tešíme z krásnych vyznaní pátra Grzegorza. Prajeme mu, aby si medzi nami našiel veľa spriaznených duší, oddaných farníkov a pomocníkov, ktorých bude pri kňazskej službe určite potrebovať. Zahŕňajme ho do svojich modlitieb, ako to robí aj on sám, buďme mu povzbudením v službe Nebeskému Otcovi i Sedembolestnej Panne Márii! Víťame ho ešte raz v našej farnosti!

(všetky fotografie sú z archívu pátra Grzegorza)

Naše provinciálne stretnutie

Púť miništrantov

V sobotu 13. mája 2023 sa šaštínska Bazilika naplnila miništrantmi. V tento deň sa konala už tradičná Púť miništrantov do Národnej Svätyne v Šaštíne. Z rôznych kútov Slovenska prišlo asi 200 miništrantov.

„Témou tohtoročnej púte je heslo: Pod' a uvidíš, povedal don Jozef Luscoň, SDB. Tohtoročnej púti predchádzali dlhodobé prípravy, na ktorých sa podieľali bohoslovci, členovia spoločenstva Tymian, ako aj pavlíni zo šaštínskeho kláštora. Túžbou organizátorov bolo, aby miništranti na vlastnej koži zažili, že je krásne stretnúť sa s Ježišom a Jemu slúžiť. Taktiež tento rok organizátori chceli ukázať miništrantom, že internet a médiá sa môžu stať ideálnym prostriedkom na šírenie evanjelia.

Na tento ročník bol pripravený špeciálny program, ktorý bol dosť bohatý. Miništranti mali možnosť zúčastniť sa rôznych prednášok, súťaží, aj workshopov, na ktoré boli pozvaní významní ľudia z oblasti športu, ako aj médií, pretože túžbou organizátorov bolo, aby ukázali mladým, ako je prostredníctvom médií možné šíriť evanjelium. Na púti boli prítomní aj policajti. Dokonca veľkým prekvapením bola prítomnosť talianskych karabinierov, ktorí mladým chlapcom porozprávali o svojej práci.

O 9.00 hodine sa začala registrácia. Každý z účastníkov dostal pútnické tričko a podrobný program. O 10.00 hodine sa

Počas prímestskeho tábora v roku 2024

všetci účastníci zhromaždili v spoločenskej sále kláštora, kde začal program tohtoročnej púte. Moderáciu cele púte viedli diakon Martin Surový a bohoslovec Broňo Antoň. Privítali všetkých zhromaždených a predstavili im ďalší program. Potom nasledovali rôzne aktivity. Miništranti si mohli podľa svojich záľúb zvoliť obľúbenú aktivitu, či už po duchovnej stránke, alebo v oblasti športu, vedy alebo médií.

V Bazilike mal don Jozef Luscoň zaujímavú duchovnú katechézu. Fanúšikom športu sa prihovorili paraolympionici: strelci Veronika Vadovičová a Radoslav Malenovský, či tenista Tomáš Masaryk. Mladí si mohli nielen vypočuť zaujímavú prednášku a svedectvá o športových zá-

žitkoch, ale tiež mohli vyskúšať napr.: ako sa strieľa. Astronóm Juraj Tóth zase ukazoval záhady stvoreného vesmíru. Peter Šebo organizoval workshop s názvom: Riziká sociálnych sietí a internetu. Vďaka nemu sa mladí miništranti mohli naučiť, ako správne môžu využívať internet.

O 12.00 hodine sa všetci účastníci presunuli do Baziliky, kde sa začala svätá omša, ktorej hlavným celebrantom a kazateľom bol vdp. Miro Valko. Po svätej omši a po obede sa začal futbalový a florbalový turnaj. Tento rok futbalový turnaj vyhrali miništranti z našej pavlínskej farnosti v Trnave na Tulipáne. Posledným bodom programu bola adorácia v Bazilike.

Jeden z miništrantov prišiel so skupinou z Kysuckého Nového Mesta. Bol tu prvý raz a očakával tu zažiť duchovnú obnovu. Spomenul, že v jeho farnosti je veľa miništrantov pri oltári.

Iní miništranti, pochádzajúci z Kysúc, sa vyznali, že sa im veľmi páčilo, že sa práve tu na púti mohli stretnúť s miništrantmi z rôznych kútov Slovenska, a takto spoznávať napr.: iný štýl obliekania sa miništrantov v rôznych častiach Slovenska. A taktiež sa im páčili organizované aktivity, a predovšetkým to, že tu mohli nadviazať užší vzťah s Bohom.

Jednou z aktivít bola šopa - za pumináče získané v súťažiach, bola pekná odmena. Pre miništrantov boli pripravené súťaže tak pre jednotlivcov, ako aj pre dvojice. Bolo to krásne stretnutie a určite bude také aj nabudúce.

páter Grzegorz Oskwarek OSPPE

Hlahol zvonov 4/2023

Drahí čitatelia časopisu Hlahol zvonov!

p. Grzegorz Oskwarek OSPPE

Keď ideme po prvýkrát navštíviť nejakú krajinu, alebo nejaké miesto, určite sme radi, keď je s nami odborný sprievodca. On nám pomôže lepšie spoznať krajinu, ktorú navštevujeme, porozpráva nám o zaujímavostiach spojených s tou krajinou a určite je to pre nás obohatenie. Sprievodca nám nielenže ukáže jednotlivé miesta, ale nám tiež porozpráva dejiny jednotlivých miest, a často nás upozorní na miesta, ktoré na prvý pohľad vyzerajú nenápadne, ale je za nimi skrytý zaujímavý historický príbeh. Jednoducho povedané, sprievodca nám je veľkou pomocou v poznávaní nových miest.

Prednedávnom sme vstúpili do mesiaca október. Tento mesiac je zvlášť zasvätený modlitbe posvätného ruženca. Každý z nás je pozvaný, aby sme, či už to v spoločenstve, komunite alebo v samote, rozjíмали spolu s Pannou Máriou nad tajomstvami spásy. Keď sa modlíme posvätný ruženec, Panna Mária nás osobne sprevádza dejinami spásy.

Sv. pápež Ján Pavol II. vo svojej encyklike *Rosarium Virginis Mariae* píše takto: Máriine rozjímanie je predovšetkým spomínanie. Toto slovo musíme chápať v biblickom zmysle ako spomienku (zakar) sprítomňujúcu diela, ktoré Boh uskutočnil v dejinách spásy. Biblia je rozprávaním o spásnych udalostiach, ktoré vrcholili v samom Kristovi. Tie udalosti nie sú len „včerajškom“, sú tiež „dneškom“ vykúpenia. Toto sprítomňovanie sa deje predovšetkým v liturgii: to, čo Boh uskutočnil pred mnohými storočiami, neovplyvnilo iba priamych svedkov spomínaných udalostí, ale svojím darom milosti zasahuje ľudí v každom čase. Do istej miery to platí aj o každom inom nábožnom prístupe k týmto udalostiam: pamätať si ich v duchu viery a lásky, znamená, otvoriť sa milosti, ktorú nám Kristus získal tajomstvom svojho života, smrti a zmŕtvychvstania. (*Rosarium Virginis Mariae*, 13)

Jednou z krásnych aktivít, ktoré sa v tom čase tradične konajú v našej farnosti sú tvorivé dielne, počas ktorých deti vyrábajú ružence. Tieto ružence je možné vidieť v našej Bazilike po celý októbrový

mesiac. S týmito ružencami je spojený aj úmysel, pre ktorý bol tento ruženec vyrobený. Aj naša modlitba posvätného ruženca nech je spojená s úmyslami, za ktoré túto modlitbu chceme obetovať. Každý z nás má určite takéto úmysly vo svojom srdci. Preto, nech nás ruženec spája v jedno. Sám Ježiš povedal: Kde sú dvaja alebo traja zhromaždení v menom mene, tam som Ja medzi nimi.

Drahí priatelia, nech tento októbrový čas bude pre nás príležitosťou, aby sme do svojich rúk vzali posvätný ruženec a spolu s Pannou Máriou prehľbovali náš vzťah s Jej synom, Ježišom Kristom, podľa Jej slov, ktoré povedala na svadbe v Kane: Urobte všetko, čo vám povie môj syn.

Všetkým vám, drahí čitatelia časopisu *Hlahol zvonov*, prajem v mene našej pavlínskej komunity veľa Božích milostí, pokoja a radosti na každý deň vášho života. A samozrejme, veľa úspechov vo vašich každodenných predsavzatiach. Zároveň vás uistujeme o našich modlitbách pri každodennom ruženci za Slovensko.

Prajem vám príjemný čas strávený čítaním nášho časopisu.

p. Grzegorz Oskwarek OSPPE
Farský vikár

Drahí čitatelia časopisu Hlahol zvonov!

Srdečne vás všetkých pozdravujem. Zostávame vo Veľkonočnom období, v ktorom oslavujeme Ježiša Krista za jeho víťazstvo nad smrťou, ktorý tak prináša nádej do nášho života. A zároveň sme svedkami, ako sa celá príroda prebúdzá k životu. Stromy zelenajú, ovocné aj krásne kvitnú a vtáčikovia krásne vyspevujú. S jarným obdobím sú spojené aj rôzne práce, ktoré vykonávame v našich záhradkách, aby boli krásne, a tiež, aby v nich bola potom hojná úroda.

V knihe Genezis čítame, že keď Boh stvoril celý svet, na konci si odpočinul. Tento odpočinok Boha môžeme tiež vnímať ako Jeho obdiv nad tým, čo stvoril. Aj my sa inšpirujeme týmto Božím oddychom a zvelebujeme Boha za tento krásny svet. K tomu nech nám pomáhajú slová 104 žalmu:

*Aké mnohoraké sú tvoje diela, Pane! **

Všetko si múdro urobil.

*Zem je plná tvojho stvorenstva. **

Dobroreč, duša moja, Pánovi.

V našej Národnej Svätyni sa v jarnom období začínajú konať organizované púte. Sú to napríklad: Pút mužov, Pút miništrantov, Pút hasičov, či tiež Pút matiek aj iné. Okrem toho k Sedembolestnej Panne Márii prichádzajú vo väčšom počte pútnici, či už v organizovaných skupinách, alebo tiež individuálne. Dvere Baziliky sú pre každého pútnika otvorené a každý pútnik je v Národnej Svätyni vítaný. Kristus pod krížom povedal Jánovi: „Hľa, tvoja matka.“ A tým odkazuje aj nám: „Hľa, vaša matka.“ Prichádzajme k našej Nebeskej Matke a jej zverme svoje predsavzatia,

p. Grzegorz Oskwarek OSPPE

plány, svoj život.

Veľkonočné obdobie, ktoré práve prežívame, nech je pre nás povzbudením zvlášť v ťažkých chvíľach. Aj to jarné obdobie, keď sa nanovo rodí život, keď nanovo všetko rozkvitá, nech naplní náš život nádejou. Ďakujeme Bohu za tento krásny svet, za to všetko, čo Pán Boh pre nás daroval, ale tiež sa o tento svet zodpovedne starajme a snažme sa o to, aby bol tento svet aj naďalej krásny.

Drahí čitatelia, prajem vám z celého srdca, nech vám čítanie jednotlivých článkov tohto časopisu prinesie radosť do života a aj pôžitok pre dušu aj myseľ. A všetkým, ktorí sa vytrvalo starajú o záhradky, ale tiež poľnohospodárom, prajem radosť z krásnych výsledkov ich práce.

Z celého srdca vás pozdravujem.

p. Grzegorz Oskwarek OSPPE
farský vikár

Sedmohlások ďakuje

Pod'akovanie pátrovi Gregorovi

Rok 2023 bol pre 7hlások veľmi výnimočný. Do našej Národnej Svätyne prišiel pre nás nový kňaz - páter Grzegorz Oskwarek. Prišiel z Trnavy, venoval sa najmä mladým a miloval spev i hudbu. Hneď od začiatku jeho príchodu, každý piatok večer, než začala skúška 7hlásku, objavil sa páter Gregor, aby nás pozdravil. Veľmi sme si ho obľúbili, a aj keď sme sa poznali len krátko, motivoval nás a začal vybavovať, aby sa 7hlások v októbri 2023 zúčastnil festivalu „STABAT MATER“ v jeho rodnom meste v Jablonke v Poľsku. Festivalu sme sa s radosťou zúčastnili a získali sme 2 ocenenia. Bol to neskuutočný zážitok pre deti, ale aj pre dospelých. Okrem festivalu nás páter Gregor zoznámil a sprevádzal v jeho krásnom

rodnom meste a okolí. Ukázal nám veľa zaujímavostí a pamiatok. Na festival nás páter Gregor prihlásil aj minulý rok, kde sme získali tiež ocenenie, ale bolo nám veľmi ľúto, že už s nami nevládal ísť.

Tento rok sa na festival, žiaľ, musíme prihlásiť sami, lebo nás náš drahý páter Gregorko opustil. Chceme mu z celého srdca poďakovať za všetko, čo pre 7hlások robil, za jeho ochotu, za pomoc pri vybavovaní účasti na úžasnom festivale a všetko okolo toho (a veru, bolo toho strašne veľa), za povzbudenia, za jeho milé žartíky...

Ďakujeme, PÁTER GREGORKO, nech Ťa Pán odmení za Tvoju dobrotu, lásku a obetavosť, s ktorou si slúžil nám všetkým.

Fotografia na záver na pódiu po vyhodnotení súťaže.

Fotospomienky

Farský karneval – 20. február 2024

Blahorečenie Jána Havlíka – 31. august 2024

▲ Počas sobášnej svätej omše – 4. júl 2024

▼ Zelený štvrtok – 6. apríl 2023

Deň rodiny – 27. august 2023

Slávnosť Troch kráľov – 6. január 2024

Veľký piatok – 7. apríl 2023

Národná púť – seniori – 16. september 2023

*Pri deviatniku so spolubratmi pavlínmi
– 14. január 2024*

CURRICULUM VITAE

P. Gregor Oskwarek, OSPPE (* 4. 2. 1987 + 14. 2. 2025)

Gregor Oskwarek sa narodil 4. februára 1987 v Jablonke na Orave, v poľsko-slovenskom pohraničí, v rodine Eugena a Márie rod. Morzyniec. Celé detstvo strávil v rodnej obci s rodičmi a štyrmi staršími súrodencami, sestrami Jolantou a Grażynou a s bratmi Petrom a Tomášom. Všetky sviatosti kresťanskej iniciácie – krst, sväté prijímanie aj birmovanie – prijal vo farskom kostole Premenenia Pána v rodnej Jablonke. V rokoch 1994 – 2003 navštevoval najprv Základnú školu Adama Mickiewicza a následne Gymnázium v Jablonke. V roku 2003 prestúpil do Všeobecnovzdelávacieho lýcea v Lip-

nici Wielkiej, kde aj v roku 2006 zmaturoval. Počas školskej dochádzky začal vo farnosti slúžiť ako miništrant a lektor.

Hneď po maturite sa obrátil na generálneho priora P. Izidora Matuszewského so žiadosťou o prijatie ho do Rádu svätého Pavla Prvého Pustovníka. Vo svojej žiadosti napísal: „...chcel by som verne žiť v duchu pavlínskej charizmy ako sluha Márie v bielom habite.“

Kánonický noviciát začal 7. septembra 2006 v kláštore Leśniów neďaleko Čenstochovej. Po roku, 8. septembra 2007, zložil svoje prvé časné rehoľné sľuby. V tom istom roku začal filozoficko-teolo-

Páter Gregor počas prvej svätej omše v našej farnosti

gické štúdia v kňazskom seminári rádu pavlínov v Krakove na Skalke. Na štúdiách v Krakove bolo v tom čase aj niekoľko slovenských seminaristov a vtedy mladučký Gregor sa k nim prihovril veľmi peknou slovenčinou. Nakoľko pochádzal z jazykovo aj kultúrne zmiešaného prostredia hornej Oravy, bolo mu Slovensko blízke. Svojím predstaveným už ako klerik hovoril o svojej túžbe pracovať v budúcnosti na Slovensku. Prakticky už od prvého ročníka trávil veľkonočné dni a letné prázdniny v našich slovenských komunitách. Aj čas štúdia využíval na zdokonaľovanie sa v slovenčine. Bratia si spomínajú, že popoludní prichádzal s vypísanými slovíčkami a frázami a pýtal sa, ako sa to povie po slovensky. Aj toto bol veľmi pekný znak toho, ako sa Gregor svedomito pripravoval na svoju budúcu službu, neponechávajúc nič na náhodu, dávajúc do toho 100 % svojich ľudských síl, čo mu napokon ostalo po celý jeho kňazský život.

Doživotné sľuby zložil 26. marca 2012 v Kaplnke milostivého obrazu Jasnohorskej Madony v Čenstochovej. V tom istom roku - 8. mája 2012 - v bazilike na krakovskej Skalke prijal vkladáním rúk a konsekrácnou modlitbou vtedajšieho krakovského pomocného biskupa Grzegorza Rysza diakonské svätenie. O rok neskôr – 25. mája 2013 – v Bazilike minor Nanebovzatia Panny Márie v Čenstochovej, z rúk Mons. Václava Depo, čenstochovského arcibiskupa metropolitu, prijal posvätný rád presbyterátu.

Po kňazskej vysviacke sa mu splnila jeho túžba, a ako prvé pôsobisko mu gene-

rálny prior, otec Izidor, určil Trnavu na Slovensku. Bol ustanovený za farského vikára vo farnosti Tulipán, kde verne a horlivo plnil svoju kňazskú službu vo farnosti aj v pavlínskom Kostole sv. Jozefa. Slúžil vo viacerých spoločenstvách, navštevoval chorých v domácnostiach aj vo Fakultnej nemocnici v Trnave, ktorá v tom čase ešte nemala ustanoveného svojho nemocničného kaplána. Do služby v nemocnici sa dobrovoľne prihlásil aj počas covidovej nákazy. V duchu pavlínskej charizmy, ktorá bratov pozýva, aby boli vždy vnímaví na znaky času, začal páter Gregor svoje pastoračné pôsobenie na sociálnych sieťach. Okrem podávania informácií, využíval tento priestor aj na krátke videokomentáre k liturgii slova.

Po 10 rokoch služby v Trnave na Tulipáne mu slovenský viceprovinciál p. Rastislav Ivanecký určil ako druhé kňazské pôsobisko farnosť Šaštín-Stráže. Svoju službu v našej Národnej mariánskej svätyni začal 1. marca 2023. Po svojom príchode do Šaštína spomínal, ako mu od detstva bola vštepovaná úcta práve k Sedembolestnej Božej Matke, taká živá na Orave po oboch stranách hranice. Pokladal si za veľkú česť, že môže pôsobiť ako jej sluha práve v šaštínskej Bazilike. Okrem bežných povinností farského vikára vo farnosti sa ochotne venoval aj pútnikom. Hoci v súkromí bol človekom skôr tichým a uzavretým, pri stretnutiach s ľuďmi to nikdy nedal poznať. Prekračoval vlastné limity a nechal sa viesť Duchom Svätým. Vždy sa o ľudí zaujímal, vedel sa pri každom pristaviť, každého vypočuť a poradiť. Vychýrené boli jeho

prehliadky Baziliky. Dokázal nimi oslovíť nielen veriacich pútnikov, ale aj obyčajných turistov. Mal geniálnu pamäť, vynikajúce historické poznatky, ktoré si neustále rozširoval. Okrem toho mal jeden dar, ktorý nám ostatným chýbal. Hra na organe. Každé sprevádzanie bolo obohatené o nahliadnutie do útrobov tohto vznešeného nástroja a ovenčené krátkou hudobnou ukážkou v jeho podaní. Ľudí si veľmi vážil. Z jeho úst nebolo počuť žiadne ohováranie, posmešky, či negativizmus. Naopak, všade kde sa objavil, sa snažil vniesť trochu radosti, povzbudenie, alebo aspoň povedať nejaký vtip. Od jesene 2024 začal páter Gregor postupne chradnúť a pridávali sa mu ďalšie a ďalšie zdravotné komplikácie, až si napokon musel vypočuť krutú diagnózu o zhubnom karcinóme. Od 25. novembra 2024 bol hospitalizovaný na onkologickej klinike Fakultnej nemocnice v Trnave. Napriek všetkej námahe lekárov a zdravotníckeho personálu, sa priebeh jeho choroby nepodarilo zvrátiť. Postupne ostal pripútaný na lôžko a na prelome rokov bol premiestnený do zariadenia s opatrovateľskou službou, odkiaľ v pravidelných intervaloch putoval do nemocnice, aby pokračoval v liečbe. Aj počas svojho pobytu v zdravotníckych zariadeniach nestrácal nádej, vieru, ani pastoračnú horlivosť. Hoci na lôžku, ale bol v pravidelnom spojení s ľuďmi. Viac, ako o svoj ťažký zdravotný stav, sa zaujímal o ich ťažkosti, v ktorých im túžil byť nápomocný. Zaujímal sa o dianie v Šaštíne, prostredníctvom médií sledoval všetky podujatia v našej Bazilike a du-

chovne sa s nami spájal v modlitbe. Pri každej návšteve o sebe hovoril iba toľko, čo vyžadovala slušnosť a vzápätí sa hneď opýtal: „A ty sa ako máš?“ alebo: „Čo je nové v Šaštíne? Čo vás zajtra čaká, aby som vám mohol pomôcť modlitbami?“ Posledné dni života nášho spolubrata Gregora boli poznačené ťažkým krížom bolesti a utrpenia. Aj to vydržal, lebo nechcel odísť bez rozlúčky. Počkal si postupne aj na svojich priateľov, spolubratov, mamu a najbližšiu rodinu. Takto napokon zmierený s Bohom, posilnený sviatosťami a sprevádzaný modlitbou spolubratov, krátko po 18.00 h. odovzdal svoju kňazskú a Bohu zasvätenú dušu Stvoriteľovi. Odišiel vo veku 38 rokov, po 19 rokoch rehoľnej profesie a po 12 rokoch v kňazskej službe v piatok 14. februára. Odišiel v deň, keď vo všeobecnom liturgickom kalendári slávime sviatok Cyrila a Metoda, spolupatrónov Európy. Tak nádherný znak, On, ktorý podľa slov evanjelia zanechal všetko, otca aj matku, a dokonca aj svoju otčinu, aby sa stal nástrojom v Božích rukách tu na Slovensku, práve v tento deň ukončil svoju pozemskú púť a vrhol sa do milosrdnej náručie Boha. Nech mu Božia Matka, Sedembolestná Panna Mária, ktorú nadovšetko miloval, a ktorej verne, v bielom habite slúžil, vyprosí milosť večného života a zavedie ho k svojmu synovi a nášmu Pánovi Ježišovi Kristovi.

Odpočívaj v pokoji!

Fotospomienky

Od peších pútnikov z Trnavy, ktorých počas púte duchovne viedol a sprevádzal páter Gregor, sme dostali tieto spomienkové fotografie. Sú zo 14. septembra 2020, v čase kovidu s povinnými rúškami a respirátormi, keď v predvečer Národnej púte prišli pútnici z Trnavy do

Národnej svätyne spoločne s pátrom Gregorom. (Fotografie síce pochádzajú z môjho archívu, ale pripomenula ich ako peknú spomienku práve pešia pútnička – Martinka Guspanová, ktorú poznám zo spoločného pešieho putovania do Čenstochovej. Ďakujem)

Rozlúčka za pavlínov

Rád svätého Pavla Prvého Pustovníka - Slovenská kváziprovincia Sedembolestnej Panny Márie

Vaša excelencia, najdôstojnejší otec arcibiskup, vážení biskupi, vážený pán primátor mesta Šaštín Stráže, drahí oltárni a rehoľní spolubratia, milé rehoľné sestry, najbližšia rodina o. Gregora, drahí bratia a sestry. Chcem sa v mene všetkých pavlínov na Slovensku poďakovať Vám, otec arcibiskup, za Vašu prítomnosť pri poslednej rozlúčke nášho milovaného spolubrata o. Gregora. Pretože kňaz je vyvolený Bohom a dostáva nesmierne milosti pre svoje poslanie, neprislúcha mu byť povýšeným, ale svoje kňazstvo berie s pokorou. Čím kvalitnejší kňaz, tým väčšia pokora. My všetci, ktorí sme s ním žili v kláštore, sme mu vďační za lásku a ochotu vždy pomôcť. Pre Vás veriacich mal vždy povzbudivé slová, či už osobne alebo prostredníctvom masmédií. Nemôžem nespomenúť aj jeho hudobný talent, jeho spev a hru na organe.

Nakoniec by som sa chcel poďakovať mojim spolubratom za starostlivosť o neho v jeho posledných mesiacoch života. Najmä spolubratom z kláštora v Šaštíne a v Trnave, ktorí ho denne navštevovali a prinášali mu Eucharistiu. Povzbudzovali ho svojou prítomnosťou a boli mu oporou až do posledného výdychu, kedy odovzdal svoju dušu Stvoriteľovi. Milý Gregor, ďakujeme Ti za príklad pokory a znášania križa bez reptania až do kon-

p. Rastislav Ivanecký OSPPE – provinciálny predstaviteľ

ca. Spomeniem ešte slová piesne, ktorá vystihujú tvoje posledné chvíle: „Keď Ti svoj život odovzdám, do neba zavolám a anjeli ma odprevadia na cestu, ktorou mám ísť, ktorou kráčať mám, bez strachu a v odhodlaní.“

Gregi, prihováraj sa za nás v nebi u Nebeského Otca.

p. Rastislav Ivanecký OSPPE
provinciálny predstaviteľ

Homília Mons. Zvolenského počas rozlúčkovej svätej omše

Na poslednej ceste z Baziliky odniesli rakvu s telesnými pozostatkami pátra Gregora spolubratia pavlíni

Rozlúčka za Farnosť Šaštín-Stráže

Všetci drahí bratia a sestry, ktorí ste sa dnes prišli rozlúčiť s naším pátrom Gregorom!

Prijala som možnosť, aby som za farnosť Šaštín-Stráže povedala zopár slov: Deň zaľúbených, 14. február 2025, sa mi už navždy spojí s pátrom Gregorom, ktorý bol mladý a zaľúbený do našej Sedembolestnej Matky a jej syna Ježiša Krista. Aj ranná sobotňajšia svätá omša zostane navždy spojená s pátrom Gregorom, ako s notami pod pazuchou otvára malý organ, aby zvukným hlasom a šikovnými prstami skrášľoval liturgiu. Svoju hru často končil jeho obľúbenou piesňou Tie šaštínske zvony.

Na internetovej stránke <https://pavlini.sk/povolanie/modlitby-za-povolania/> je dvesto katechézií od januára 2024 do 9. novembra 2024, ktoré páter Gregor nazval „Dajme si šálku Božieho slova“. V krátkom zamyslení nad evanjeliom daného dňa vyjadroval hĺbku svojej duše. Všetky zamyslenia končili rovnako – požehnaním a pozvaním k počúvaniu Božieho slova. Požehnaním končil aj každý náš telefonát; aj v chorobe, keď mu už nebolo dobre, bol v službe a žehnal ma. Vďaka technológiám aj naďalej mne i Vám z monitora bude žehnať; máme možnosť vidieť ho a počúvať jeho myšlienky nielen v našich predstavách, ale takého, aký bol s nami tu na zemi.

Sprevádzal nás na stretnutiach ružencových bratstiev. Niekedy nás prišlo len pár, ale on mal vždy pripravené zamyslenie k

príslušnému obdobiu liturgického roka. Na poslednom stretnutí 2. októbra 2024 sme si robili plány na spoločné putovanie v Jubilejnom roku. Páter Gregor bol na zemi pútnikom nádeje. Rád s nami putoval, či ďaleko do svojho rodného Poľska alebo ku kaplnke Sedembolestnej Panny Márie v šaštínskych lesoch. Do Ríma nás bude sprevádzať už len duchovne. Chcem sa s Vami podeliť o krásnu spomienku zo spoločného putovania: Počas púte do Poľska, keď autobus stál na diaľnici v zápche, po modlitbe posvätného ruženca, nás viac ako hodinu zabával vtipmi, na ktoré mal neuveriteľnú pamäť a rozprávačský talent. Bol vždy usmiaty a s vrodenu galantnosťou nám žartom hovorieval: „Ako sa máte, kontesy?“.

Mladý muž, pavlín v bielom rúchu, ako anjel chodil ulicami nášho mesta do filiálnych kostolov na námestí i do Stráží. V našej farnosti bol s nami len dva roky, ale bol to požehnaný čas – plný optimizmu, vitality, hlbkej viery a duchovnej sily.

Mali sme spoločnú vieru, nádej, plány. Ale Boh mal s ním svoj plán, a tak nás predišiel domov do večnosti. Lúčime sa s Tebou, páter Gregor, modlitbou – odpočinutie večné daj mu Pane a svetlo večné nech mu svieti!

Jana Hušková

Pani Hušková počas rozlúčkovej reči v Bazilike

Naši farníci, ktorí sa zúčastnili poslednej rozlúčky v Poľsku (autor: Jana Hušková)

Rozlúčka v Poľsku

Cesta do Bachledówki

V piatok 21. februára 2025 po zádušnej svätej omši za pátra Grzegorza Oskwar-ka pred Bazilikou Sedembolestnej Panny Márie v Šaštíne sme za zvukov piesne Ó, Mária bolestivá (JKS 394) a hlaholu zvonov, vyprevadili auto, ktoré odvážalo bielu rakvu s jeho telom do Bachledówki v Poľsku.

Vtedy som prvýkrát počula o tejto obci a bola som vďačná, že pátri pavlíni hneď na ďalší deň zorganizovali „výlet“ zo Šaštína do Bachledówki, kde po svätej

omši a obradoch malo byť do pavlínskej hrobky uložené telo pátra Gregora k večnému odpočinku.

A tak v sobotu okolo piatej ráno sme nasadli do autobusu spolu s pátrami Ondrejom a Michalom. Plní očakávania sme sa cez hraničný priechod Suchá Hora ocitli v Poľsku. Ani sme sa nenazdali a pred nami sa na kopci medzi stromami objavil kostol. Oproti chrámu sa v diaľke týčili Tatry. V naplnenom Kostole Panny Márie Čenstochovskej, pred oltárom,

Rakvu vkladajú do pavlínskej hrobky (foto autorka)

Vyhliadková terasa pred kostolom (foto autora)

bola biela rakva s telom pátra Gregora. Vence z bielych kvetov podčiarkovali čistosť týchto chvíľ. Po modlitbe posvätného ruženca začala svätá omša a pohrebne obrady. Prišlo celé okolie z Jablonky, rodného mesta Gregorka, gorali v krojoch so zástavami, rodina z Poľska, pavlíni z Poľska i Slovenska, veľa známych zo slovenských i poľských miest, kde Gregorka poznali. Cestičkou medzi stromami sme sa dostali na cintorín, kde za zvukov goralských piesní do pavlínskej hrobky uložili rakvu.

Boli sme unavení zo skorého vstávania, aj zo snahy uchovať si čo najviac z posvätnosti týchto udalostí. Ani sme neverili, aká je úžasná poľská pohostinnosť. V reštaurácii, asi 200 metrov od kostola,

Goralská kapela (foto autorka)

nás všetkých pozvali na výdatný obed. Pri odchode z Bachledówky nás v autobuse milo prekvapil páter Ondrej – rozpovedal nám zopár vtipov, ktoré si porozprávali medzi sebou pavlíni, keď si spomínali na pátra Gregorka. Bolo to veľmi oslobodzujúce ukončenie smutno-radostného dňa. A chcem podotknúť, že aj slniečko sa na nás usmievalo, ako keby ani nebol február.

Až po návrate domov som si vyhľadala nejaké informácie o Bachledówke, lebo ma toto miesto očarilo.

Jana Hušková

Svedectvo

Iba náhoda?

Gregorko, prvýkrát sme sa stretli 1. alebo 2. 3. 2023 na bočnej chodbe Baziliky. Práve si prišiel z Trnavy do Šaštína. Išli sme s Matthiasom z večernej sv. omše. Ty si nás zastavil, predstavil si sa a ihneď si mi navrhol tykanie. Veľmi som Ťa obdivovala, že si si zapamätal naše mená, keďže si sa počas prvých dní v Šaštíne určite zoznámil s desiatkami ľudí. Ja by som si nezapamätala meno ani jedného...

To, že si vždy chcel prísť práve do Šaštína - do Baziliky Sedembolestnej Panny Márie - si nie, že netajil, rád si o tom hovoril ako o splnenej túžbe, ktorú Ti Všemohúci doprial. Víдали sme sa často. Do komunity pavlínov si rýchlo zapadol ako chýbajúci kúsok puzzle. Rád si vtipkoval a ja som Ťa zo žartu občas oslovovala Guralu (podľa rovnomennej poľskej ľudovej piesne, ktorú miloval i sv. Ján Pavol II.). Vždy si sa pýtal mňa i Matthiasa, ako sa máme, a čo máme nové. A na otázku, ako sa máš Ty, si vždy bez váhania odpovedal: „Dobre.“ Nezabudnem na Tvoje príbehy o Oravskej zime v Tvojej rodnej Jablonke, o met-

V predvečer Národnej púte v roku 2024

roch snehu, ktoré boli v zime sem-tam i dôvodom Tvojej neúčasti v škole (čo Ťa náramne tešilo). Tiež si spomínam, ako si hovoril, po dovolenke doma v zime 22/23, ako opäť nasnežilo a snažili ste sa odhrabať cestičku od domu cez záhradu, ale pri neustávajúcom snežení sa to ukázalo ako nemožné, lebo než ste prišli na koniec dvora, pri dome to vyzeralo, ako keby ste tam nikdy ani neboli. Spomínam si aj na Tvoju poslednú sv. omšu, ktorú si v Bazilike odslúžil v piatok 22. 11. 2024 na sviatok sv. Cecílie. Prišiel si do sakristie s paličkou, tvárou zaliatou kvapkami potu a s obrovskými bolesťami. A ja som sa opýtala: „Gregi, vyzeráš hrozne, ako sa máš?“ A Ty si zase odpovedal: „Dobre, dá sa to vydržať.“ Fyzickú bolesť si však už nezakryl, s námahou si si obliekol ornát a povedal si mi: „Drž

mi palce, aby som to zvládol.“ Zvládol si to „na pána“, Gregi! Nedal si na sebe poznať, ako veľmi trpíš a s nadšením si v kázni i závere sv. omše hovoril o sv. Cecílii – patrónke hudobníkov. Lebo veď hudba - to bola Tvoja radosť a vášeň.

30. 11. 2024 mi kostolník Zdenko Slovák povedal, že už má novú intenčnú knihu. Prečo to spomínam, objasním nižšie.

Asi po týždni, či dvoch po tvojej hospitalizácii (hospitalizovaný si bol 25.11. 2024) sme sa všetci dozvedeli, akú závažnú diagnózu Ti lekári zistili. Keď sme Ťa prvýkrát navštívili v trnavskej nemocnici, možno po 10 min. Ti prišla oznámiť sestrička, že na návštevu prišla i Tvoja najbližšia rodina z Jablonky. Nechceli sme Ťa preto veľmi zdržovať, no Ty si sa napriek očividným bolestiam s každým z nás chvíľočku porozprával. Matthias stál ticho vzadu za dospelými, aby nikomu nezavadzal a nerušil rozhovory ostatných s Tebou. Ty si ho však k sebe zavolať a opýtal si sa ho (ako nakoniec vždy) ako sa má. A tiež si mu povedal, že pozeráš prenosy sv. omší z Baziliky cez Štúdio Sedembolestná a vidíš ho pri miništrovaní. A on Ti odpovedal, že každú jednu sv. omšu, ktorú odmiňuje v Bazilike, obetuje za Teba.

Čas plynul, videli sme sa i počuli cez telefón. Správy a prognózy o Tvojom zdravotnom stave však boli čím ďalej tým pesimistickejšie. Pri našom poslednom telefonickom rozhovore (len niekoľko dní pred Tvojou smrťou) si mi povedal, že už

sa nevieš dočkať, kedy prídeš do Šaštína. Vedel si veľmi presne, o čom hovoríš...

V piatok 14. 2. 2025 počas večernej sv. omše, ktorú som si ešte v novembri 2024 (netušiac o Tvojej chorobe) na tento dátum dala zapísať ako ďakovnú - pri príležitosti Matthiasových narodenín, a ktorú, samozrejme, Matthias i miništruje - zomieraš. Ateista by povedal, že je to iba náhoda, veď všetko sa dá vysvetliť inak ako zásah Boha. Jeden z posledných polyhistorov prelomu 17. a 18. storočia, matematik, diplomat a filozof Gottfried W. Leibniz raz napísal, že fenomén náhody vyplýva priamo z našej neznalosti skutočných príčin toho, čo sa údajne malo stať takpovediac náhodne.

My kresťania neveríme v náhody, veríme v Božiu prozreteľnosť. A Boh všetko riadi skryto. Keby to robil otvorene, mali by sme dôkaz o Jeho pôsobení a všetci by museli pod tlakom argumentov kapitulovať. Lenže to by nebola sloboda. A Boh chce, aby sa každý cítil a bol slobodný a mal možnosť Ho aj odmietnuť, práve preto nám dal slobodu rozhodovania. Ty si však Všemohúceho prijal ako svojho jediného Boha, nechal si sa označiť Kristovou pečatou a niesol si svoj kríž podľa jeho vzoru až do úplného konca. To je sila, ktorú nedostal každý...

Obdivujem Ťa, Guralu, a nikdy nezabudnem.

Sylvia a Matthias

Detské spomienky a odkazy

Počas svätých omší boli deti oslovené pátrami pavlínmi, aby svoje spomienky na pátra Gregora vyjadrili obrázkami. My sme z nich zostavili jednu veľkú koláž a tú vám ponúkame:

Rozlúčka za Farnosť Trnava Tulipán

Mládežnícke Spoločenstvo Tulipánci

„Ahoj, ako sa máš?“ ... Takto vždy začínalo stretnutie s tebou. Úprimný záujem o život a novinky každého, s kým si sa stretol. Dnes tu spolu všetci stojíme a chceme len vyjadriť, ako veľmi sme vďační. Vďační Bohu za každú jednu chvíľu s tebou. Presne vedel, prečo ťa potrebujeme. Tvoj život bol darom pre nás všetkých, darom plným radosti, humoru a nekonečnej energie. Tvoje nezabudnuteľné kázne s papagájom sa nám navždy vryli do pamäti. Deti ťa milovali – a my sme to s úsmevom sledovali. Bol si pre ne nielen kňazom, ale aj priateľom. Na tábory s tebou sa nedá zabudnúť. Bol si nielen duchovným otcom, ale aj animátorom, a hlavne našim osobným terapeutom, keď už sme nevládali. Počas pandémie si nám všetkým ukázal, že nič nie je stratené. Vďaka tebe ani jeden deň nezostal bez spojenia s „Tulipánom“ aspoň online. Spolu sme trávili večery na piatkových mládežníckych omšiach, na ktorých na záver nikdy nechýbal tvoj vtíp, a potom

Zástupcovia Mládežníckeho spoločenstva z Trnavy pri poslednej rozlúčke s p. Gregorom

na našich stretnutiach kde sme drtili spoločenské aktivity. A nakoniec, keď si už bol tu, v Trnave v nemocnici, dostali sme ešte jednu vzácnu príležitosť – poslednýkrát ti zaspievať koledy a rozlúčiť sa s tebou osobne. Vyrastali sme s tebou. Desať rokov si bol našou oporou, našim duchovným otcom a priateľom. Dnes ti, Gregi, chceme povedať jedno veľké ďakujeme. Ďakujeme za tvoju lásku, obetavosť a za všetko, čo si pre nás urobil. Nikdy nezabudneme. S láskou, tvoji Tulipánci.

ŠAŠTÍNSKE
ZVONY

Štúdio
7BOLESTNÁ

TRNAVSKÝ
SAMOSPRÁVNÝ
KRAJ

Projekt je realizovaný s finančnou podporou
Trnavského samosprávneho kraja.

BAZILIKA SEDEMBOLESTNEJ
Panny Márie v Šaštíne

**Chrámové zbory, detské,
mládežnícké zbory a skupiny.**

**Príďte si zaspievať na hudobný festival
sakrálnej a gospelovej hudby.**

Šaštínske zvony

14.6.2025

Bazilika Sedembolestnej Panny

Márie v Šaštíne Strážach

Prihlásenie: ozseptimavia@gmail.com do 30.apríla

SPOLOČENSKÁ KRONIKA

Krstom sa stali Božími deťmi a členmi Cirkvi:

Damián Javorka	6. 10. 2024
Oskar Peter Fodor	6. 10. 2024
Matúš Rábel	6. 10. 2024
Ludovít Mihok	6. 10. 2024
Damián Jaš	7. 10. 2024
Kristián Kadlec	11. 10. 2024
Matiáš Cintula	20. 10. 2024
Elizabeth Matejovičová	20. 10. 2024
Jakub Baláž	20. 10. 2024
Leo Jozef Barkóci	9. 11. 2024
Matej Rehák	10. 11. 2024
Nina Hroznová	24. 11. 2024
Leonard Chrenek	15. 12. 2024
Adam Vajs	15. 12. 2024
Bianka Bartúnková	12. 1. 2025
Svetlana Topoľská	18. 1. 2025
Annamária Danielová	1. 2. 2025
Adrián Pribila	2. 2. 2025
Amélia Šebestová	9. 2. 2025
Matej Morávek	2. 3. 2025
Eliáš Buzay	2. 3. 2025
Vladimír Perička	2. 3. 2025
(uvedené sú dátumy krstov)	

Prvé sväté prijímanie

Svetlana Topoľská	18. 1. 2025
-------------------	-------------

Sviatosť birmovania

Svetlana Topoľská	18. 1. 2025
-------------------	-------------

Predišli nás do večnosti

Jozef Hypký	3. 10. 2024
Anna Sulíková	8. 10. 2024
Michal Havel	14. 10. 2024
Anton Pecina	23. 10. 2024
Soňa Bačová	20. 11. 2024
Mária Komorníková	21. 11. 2024
Veronika Urbanová	9. 12. 2024
Zuzana Burská	20. 12. 2024
Viktor Daniel	30. 12. 2024
Jan Barkóci	3. 1. 2025
Imrich Farkaš	8. 1. 2025
Zita Hájková	29. 1. 2025
Jozefína Letková	5. 2. 2025
Štefan Malík	18. 2. 2025
Štefan Krchňavý	24. 2. 2025
Pavína Machová	27. 2. 2025
Ľuboš Petráš	28. 2. 2025
(uvedené sú dátumy pohrebov)	

Sviatosťné manželstvo uzavreli:

Veronika Rampáčková a Marcel Kozel	28. 9. 2024
Lesia Emrichová a Marek Krúžek	28. 9. 2024
Katarína Kocáková a Dušan Kubov	19. 10. 2024
Elizabeta Šedivá a Rastislav Slezák	2. 11. 2024
Anastasiia Shliakhta a Ján Salajka	9. 11. 2024
Lucia Horínková a Jozef Pollák	16. 11. 2024
Terézia Zimová a Bruno Daniel	1. 2. 2025

Zostavil:
páter Michal Nižnánsky,
OSPPE - správca farnosti

Rozlúčková svätá omša – 21. február 2025